

СВЯТИЙ ВОЛОДИМИР

Володар величезної держави,
Великий князь могутньої Русі,
Йому судилася звитяжна слава,
І їй його вдавалось спокусить.

Багато раз ходив він на хорватів,
Радимичів, ятвягів та болгар,
Забравши стіл у Києві у брата,
Став він Русі великий государ.

Був дикий вік язичництва та блуду,
А Володимир сином часу був,
Але повіривши прозріння чуду,
Він віру нову у собі відчув.

Після походу аж до Цареграда
У Херсонесі вибір свій зробив
Та, вислухавши всіх послів поради,
Він нашу Русь назавжди охрестив.

І мудрий крок його не оцінити,
Бо Русь вперед з Європою пішла,
По Божому закону стала жити,
Позбувшись язичницького зла.

Аж тисяча років уже минула,

А Володимира Святого час
Шанують і сьогодні, не забули,
Хреститися, як заповів нам князь.

Дата написання вірша: 2021-01-05